

זה שציוה הקב"ה את אברהם שילך מארצו הוא בכדי שיאיר בו האור של החסד שהוא צריך לזכות אליו כי כדוגמת כך מי שלא זוכה להצלחה במקום זה הוא צריך לקחת את עצמו וללכת למקום אחר ושם הוא יזכה להצלחה [קמז]. **אָעַתְּ דְדַלִּיק, וְנִהוֹרָא לֹא סְלִיק וְנִהִיר בֵּיהּ, יִנְעֲנְעוּן לֵיהּ, וַיִּסְלַק בֵּיהּ נִהוֹרָא, וְאַנְהִיר** וביאר ראש הישיבה שהנה עץ שהדליקו בו בכדי להאיר והאור לא עולה ומאיר בו אז צריך לנענעו ועי"כ יעלה בו האור והוא יאיר, דהיינו שאם לא מאירה אור הנשמה באדם עץ השדה אז מייסרים אותו ועי"כ הוא ייכנע ויאיר את אור נשמתו. **וְהוֹיָנוּ זְמִינֵין לְמִשְׁמַע, אֲבָל בְּגִין לְמִיתֵי גַבְדָּה, (דף קס"ז ע"א) לֹא בְּעֵינָן לְאַתְּ עַכְבָּא, חֲדַי רַבִּי שְׁמַעוֹן** והנה היינו עתידים לשמוע מראש הישיבה עוד חידושים אמנם בגלל שהיינו צריכים לבוא אליך לא רצינו להתעכב ואז שמח רשב"י.

התורה למעלה מבוררת על בוריה ללא ספקות

אָמְרוּ לֵיהּ, אֵי חֲסִידָא קַדִּישָׁא, כָּל מְלִין דִּי בְּגוֹזוֹן בְּאוֹרֵייתָא, מְלִין זְעִירִין אֵינּוֹן, בְּכָל מְלָה וּמְלָה

ואמרו לו השליחים אוי חסיד קדוש כל הדברים שאנו מדברים בינינו בדברי תורה הם דברים

אור הרשב"י

קונה ארון לעצמו מאי היא? איכא דאמרי: תולה נכסיו בנכרי, איכא דאמרי: הכותב נכסיו לבניו בחייו, איכא דאמרי: דביש ליה בהא מתא ולא אויל למתא אחריתא.

[קמז] כדאיתא בבבא מציעא דף עה עמוד ב' תנו רבנן: שלשה צועקין ואינן נענין, ואלו הן: מי שיש לו מעות ומלוה אותן שלא בעדים, והקונה ארון לעצמו, ומי שאשתו מושלת עליו.

הלימוד היומאי

לע"נ ר' דוד הכהן זצ"ל

קצרים בכל ענין וענין מאחר שבישיבה של מעלה הדברים נאמרים בקיצור כלשון המשנה.

וְאִינוּן מְלִין זְעִירִין, כְּמָה אִינוּן מְלִין רַבְרַבִּין וְעֶלְאִין,
עַד דְּלִית לֹזַן שִׁיעוּרָא אמנם אלו הדברים הקצרים באמת הם דברים עליונים
 וגדולים עד שאין להם שיעור. **דְּהָא לִית בְּגִוּוֹן סְפָקָא, אֶלְא בְּרִירוֹ**
דְּאוּרִייתָא עַל בְּרִייהּ והרי אין בינינו ספקות אלא כל התורה מבוררת אצלנו
 על בוריה. **וְהִשְׁתָּא רַב מְתִיבְתָּא פְּרִישׁ מְלִין סְתִימִין עַל**
דָּא, בְּגִין דְּעֶקְרָא דְּנִשְׁמַתָּא, אִמְאִי לָא נָהִיר בְּאַתְרֵהּ דָּא,
זְכִי לְאַתְנַהֲרָא בְּאַתְרֵהּ אַחֲרָא ועכשיו ראש הישיבה פירש את הדברים
 הסתומים בענין הזה כי באמת צריך להבין בעיקר ענין הנשמה למה אם היא לא מאירה
 במקום הזה היא תאיר במקום אחר. **וְעַד כְּפִעֵן לָא זְכִינָן בְּהוּ, בְּגִין**
לְמִיתִי גַבְדִּי אמנם עד עכשיו לא זכינו לשמוע את התירוץ על זה מאחר שהיינו
 צריכים לבוא אליך.

האיש והאשה הם נר אחד ומסביר סוד הייבום

וּמְלָה אַחֲרָא זְכִינָן לְמִשְׁמַע מְנִיָּה, רוּחָא דְּאֶזְלָא
בְּעַרְטוּרָא בְּהוּא עֲלָמָא בְּלָא בְּנִין, אֲנַתְתִּיהּ
יִתְעַבִּיד לִיהּ מָאנָא לְאַתְבְּנָאָה אִיהוּ אמנם זכינו לשמוע ממנו סוד
 אחר שאם רוח הולכת ערומה באותו העולם מאחר שהוא הסתלק מהעולם בלא שיהיה לו
 בנים אז אשתו תעשה ותהיה כלי בכדי שהוא יבנה על ידה, דהיינו שע"י הייבום יבוא אותו
 הנפטר בגלגול בזה הולד שיוולד מהייבום. **מֵאִי טַעְמָא** ומה הסיבה לזה שהוא

יתגלגל דווקא באשתו ולא באשה אחרת. **אֲנִתִּיהָ אִיהִי שָׂרָא,**
דְּאֵתְדְּלִיקַת מִנִּיהָ, וְתַרְוִייהוּ שָׂרָא חֲדָא הוּוּ אלא בגלל
 שאשתו היא כמו נר שנדלק ממנו וכן שניהם הם כנר אחד, **נְהוּרָא דָּא נִפְק**
מִנְהוּרָא דָּא, אֵתְדַעַד דָּא, אֵתְדְּלִיק מִנּוּ נְהוּרִיהָ מִמֶּשׁ
 והנה הנר של האשה הוא מאיר מכח הנר של האיש ולכן כאשר נכבה הנר של האיש ע"י
 שהוא נפטר בלא בנים אז הוא נדלק בחזרה ע"י האש שלו ממש, **בְּגִין דְּחֲדָא**
נְהוּרָא הוּוּ מאחר שהוא חוזר להיתקן ע"י אשתו וכל זה הוא משום שאיש והאישה
 הם נר אחד הם, וסוד התיקון הוא ע"י ההוא רוחא דשבק בגווה שהוא נשאר בה לעולם
 ועי"כ רוחו חוזר ונדלק (מק"מ).

רשב"י מבקש לדעת סוד הנשים בעולם הבא ומקומן

הַשְּׂתָא רַבִּי, נְהַדֵּר לְמַלְיָן קַדְמָאִין, וְכַד נְהַדֵּר לְאַתְרִין,
נִטּוּל רִשּׁוּ מֵרַב מְתִיבְתָא, בְּאִינוּן מַלְיָן דְּנִקְבֵּל
מִנִּיהָ, וְנִימָא קַמְךָ ואמרו השליחים לרשב"י שעכשיו נחזור רבי לדברים
 הראשונים שלנו בענין נענוע העץ כשהוא לא דולק, והנה כאשר נחזור למקומנו ניטול רשות
 מראש הישיבה בכדי לומר לך את אלו הדברים שנקבל ממנו ואותם נאמר לפניך. **זְכָאָה**
חֻלְקָךָ, דְּאֵת זְכִי לְנְהוּרִין סְתִימִין, מִכָּל סְטָרִין, מֵעִילָא
וּמִתַּתָּא, יַמְהָאֵי עֲלָמָא, וּמַעְלָמָא אוּחְרָא ואשרי חלקך שאתה זוכה
 לקבל את האורות שהם נעלמים מכל הצדדים בין מהעליונים ובין מהתחתונים ובין מהעולם
 הזה ובין מהעולם האחר. **אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, מָלָה חֲדָא בְּעִינָא**

לְמַנְדֵּעַ, אִי תִיכּוּל לְאוֹרְעָא לִי אִמַר רשב"י לאותו שליח שאני רוצה לדעת דבר אחד והאם תוכל להודיע לי אותו. נָשִׁין בְּהֵוּא עֲלָמָא, אִי זַכָּאִין לְסֻלְקָא לְעֵילָא, אוּ הֵיךְ אֵינּוֹן תַּמָּן וְהַדְבֵּר הוּא הָאֵם הַנְּשִׁים שֶׁנִּמְצְאוּ בְּאוֹתוֹ עוֹלָם הָאֵם הֵם זֹכוֹת לַעֲלוֹת לִישִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה בְּכַדֵּי לְשִׁמוּעַ שֶׁם סֹתְרֵי תוֹרָה כְּמוֹ הַזְּכוּרִים אוֹ לֹא וְאִם כֵּן אֵיךְ סֹדֵר הַמַּחֲצִיבָה שֶׁל הַנְּשִׁים בְּגֵן עֵדֶן. אָמַר לִיָּהּ, אִי רַבִּי אִי רַבִּי, בְּדָא אֵית לָן רָזָא יְהִירָא (ס"א זקריא). בְּגִין דְּלֹא לְגַלְתָּה סֹתְרִין דְּתַמָּן אִמַר לוֹ הַשְּׁלִיחַ אוֹי רַבִּי אוֹי רַבִּי הִרִי בְּדַבֵּר זֶה יֵשׁ סוּד יֶקֶר שְׂאֵי אִפְשָׁר לְגַלּוֹתוֹ בְּגַלּל שְׁלֹא יִתְגַּלּוּ סוּדוֹת הַסֹּתְרִים שֶׁשֶׁם, אֲבָל דָּא יְהִי וַיִּטּוֹל רִשׁוֹ, וְנִימָא לָךְ. אֲדַהֲכִי פֶּרַח חֵד, וְאַתְּפִסִּי מְנַיִיהוּ, וְאַזְל לִיָּהּ אֲבָל זֶה הַשְּׁלִיחַ הַשְּׁנַי יֵלֵךְ וַיִּטּוֹל רִשׁוֹת וְאַח"כּ נֹאמַר לָךְ אֵת אוֹתוֹ סוּד, וּבֵין כֵּךְ פֶּרַח אֶחָד מֵהֶם וְנַעֲלָם מֵהֶם וְהֵלֵךְ לוֹ בְּכַדֵּי לִיטּוֹל רִשׁוֹת.

באותה שעה דנו דינו של אדם שעמד בפתח גן עדן וחיכו שמלך המשיח יעייז בדינו

וּלְפִנֵּים שְׁעֵתָא תָּב לְגַבִּיָּהּ, אָמַר לוֹן, זְמִינָא הוּינָא לְמִיעָאֵל, וְהוּוּ פְּלֵהוּ בְּעִטּוּרָא חֲדָא וְכַעֲבוֹר שְׁעָה הוּא

חזר אליהם ואמר להם שהייתי מוכן לעלות למעלה והנה היו שם כל בני הישיבה במעגל אחד, הִדְרִינִי דִינָא דְּחֵד בַּר נָשׁ, דְּקָאִים עַל פֶּתַחַּא דְּגֵן עֵדֶן, וְאֵינּוֹן כְּרוּבִין אֲחִידוּ בֵּיהּ, וְלֹא שָׁבְקוּ לִיָּהּ לְמִיעָאֵל תַּמָּן וְשֶׁם הָיוּ דַּיִם דִּין שֶׁל אָדָם אֶחָד שֶׁהִיא עוֹמֵד עַל פֶּתַח גֵּן עֵדֶן וְאֵלוּ